

Slovenski Pravnik

Leto LII.

Ljubljana, decembra 1938.

Štev. 11.—12.

Ob dvajsetletnici Jugoslavije.

Dve desetletji sta pretekli, odkar smo se otresli tujega jarma, se zvezali z brati Srbi in Hrvati in ustanovili z njimi skupno državo. Odtlej se je v mnogočem preobrazilo obličje zemlje in so se, vsaj zdi se tako, skoro premaknili tečaji, na katere je prisegalo takrat človeštvo in na katere smo oprli svojo domovino. To nas resno opozarja, da spominski dnevi, ki smo jih obhajali ob tem zgodovinskem dogodku letos mnogo slovesneje kakor običajno, ne smejo vzbujati v nas samo radostno občutje. Z vso resnostjo se zastavlja vprašanje, ali so pravniški stanovi ta leta le praznovali, ali pa so jim bila, kakor to pravi in ukazuje naš pesnik, tudi delaven dan.

Na to vprašanje bodo odgovorili, da so se je oklenili s tisto ljubeznijo, ki ukazuje za domovino živeti in trpeti. Rekli bodo, da vsa ta leta niso držali križem rok, ampak da so delali trdo na pravni zgraditvi naše države, da bo kljubovala vsem pretresom in viharjem. Prepregli so življenje v njej s tako mnogoštevilnimi vezmi, da tega ni mogoče izraziti s kratkimi besedami. Predli pa bodo te niti še naprej, vedoč, da življenje nikdar ne zastane, da zahteva vedno novih bojev, novega dela, in da je vse to delo le boj za pravico. To pravico pa moremo doseči samo v svobodni domovini.

In v tem znamenju stopamo tudi v tretje desetletje.

Slovenski Pravnik